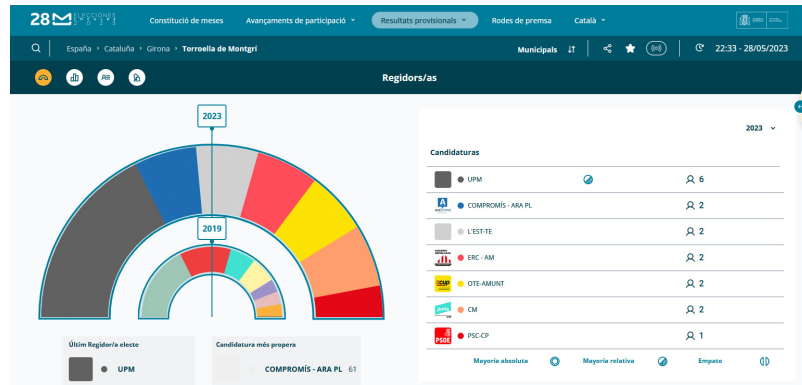


07/09/2017

L'Ajuntament impulsa la preservació del conjunt arqueològic medieval de Santa Maria del Palau, al massís Montgrí



(07/09/17) L'Ajuntament de Torroella de Montgrí vol posar en valor el conjunt arqueològic de Santa Maria del Palau, al sector nord-occidental del massís del Montgrí. En l'actualitat es conserva part de l'antiga església romànica, datada del segle XIII, i es tenen documentades les restes de l'antic poblat del Palau, que va ser habitat des del segle II a.C. en època romana fins a la Baixa Edat Mitja.

Amb l'objectiu de fixar els criteris i les actuacions per posar valor aquest important conjunt, l'Ajuntament disposa d'una diagnosi i proposta de gestió elaborada per un despatx d'arquitectura especialitzat en patrimoni i ha signat un conveni amb els propietaris de l'església, Carme López i Josep Maria Guinart, per a la cessió d'ús de l'immoble per 40 anys. Amb la signatura d'aquest acord, que el Ple municipal va aprovar ahir al vespre, es formalitza el primer pas per tal que l'Ajuntament pugui portar-hi a terme els treballs de consolidació i conservació necessaris per evitar la seva pèrdua irreversible.

Tot i el seu estat d'abandonament, l'església encara conserva una bona part de l'estructura arquitectònica. A simple vista i reconeixent els alts murs de pedra és fàcil percebre el que va ser la nau principal. A més, diferents elements ens permeten relacionar-la amb els d'algunes esglésies alt-medievals de la comarca, com ara les que es troben als afores d'Empúries.

L'església era de planta rectangular d'una sola nau i coberta per una volta apuntada i seguida, sense arcs torals ni triomfal ni cap absis adjacent. En general, les façanes es conserven força bé excepte la de ponent, de la que se'n conserva tan sols l'arrencada a nivell de terra. L'única obertura aparent es troba al mur de llevant, de doble esqueixada i arcs rebaixats.

Segons apunta l'expert medievalista Joan Badia i Homs, es pot considerar que l'església data del s.XIII, és de gòtic primitiu o tardo-romànic, amb unes característiques arquitectòniques molt marcades d'aquest estil. S'emplaça en continuïtat a les restes d'un assentament d'època. La seva arquitectura manté els elements essencials del romànic avançat del segle XII de la comarca: volta apuntada, portes d'arcs en degradació, finestres de doble biaix i arcs de mig punt i parament de carreus ben escairats i allisats que formen filades ben seguides, a més de la inexistència d'absis semicircular.



A més, es troba situada en un indre arqueològic de gran interès i d'una tipologia que mostra significativament l'evolució històrica del poblament medieval del territori empordanès. Altres estudis i neteges posteriors han posat al descobert el que s'endevina com les restes d'una tomba, del basament de l'altar o del paviment de morter de la nau. L'autor ressalta la importància i interès que suposaria realitzar un estudi en profunditat i una campanya d'excavació arqueològica de la zona.

Pel que fa al poblament de Palau, la localització d'aquesta antiga vila es relaciona també amb la proximitat de l'important camí d'Empúries, una via que es dirigia cap al sud vorejant les planes i

travessant el massís del Montgrí. Se sospita que la població va ser abandonada en traslladar-se els seus habitants a l'Escala quan aquesta comença a ser habitada i creix.

Suport de la Diputació i la propietat

Anna Maria Mercader, regidora de Cultura, Patrimoni i Presidenta de l'OA Museu de la Mediterrània, ha agraït la predisposició i facilitats de la propietat a l'hora de formalitzar la cessió d'ús de l'església i ha explicat que aquesta mateixa tardor es portaran a terme els primers treballs de consolidació. En una primera fase s'invertiran 17.000 euros, aportats per la Diputació de Girona (10.000), l'Ajuntament (5.500) i la propietat (1.500). Posteriorment, es planificaran més actuacions de conservació, millora i estudi d'acord amb el projecte de diagnosi i gestió. Mercader també agraeix la implicació del Servei de Monuments de la Diputació pel seu suport en la posada en valor d'aquest element patrimonial.

Per altra banda, Gerard Cruset, tècnic municipal de Patrimoni i director del Museu de la Mediterrània, destaca la importància que té la recuperació d'aquests vestigis per preservar la memòria d'un dels conjunts patrimonials més importants del Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter. Recorda, precisament, que una de les seves singularitats és el fet de tractar-se d'un espai natural d'alt valor ambiental, que ha esdevingut el resultat de la interacció entre l'home i el medi, en un paisatge fortament humanitzat, testimoni de les civilitzacions més antigues.